

Publicerad 2023-11-03 19:05 av Anderzone

Ett försök till en dikt om en vardag som bestod av ofrivillig ensamhet.

Grå Evighetsmaskin i Färgade Flammor

Grå evighetsmaskin, med slitna band och dammiga hjul

Där den ensammaste helg slungar skrikande eko

Betongbostad – tomma väggar vibrerar i tystnad

Dessa mörka möbler som har gått i arv

Skänker rofull omfamning från stumma graven

Det ekar i min själ, en omätbar omättad tomhet

Jag flyr mot slitagets gråa maskin, jag flyr det jag inte vill se

Måste finnas mer, ett liv bakom ytliga leende

Bortom fejkad vardagshälsning, rutin av solitär karaktär

Litet klot av hopp håller mig i sken

En glöd som kan bli en brasa, så levande

Fantasifulla landskap i en drömmares kosmos

Det redskap blir min färdkamrat i livets hårda berg

Något som ger tårar av silver, glädje av guld

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anderzone med Poeter.se id #233546 innehar upphovsrätten